

РАЗВОЈНИ ПУТ ВОЈИСЛАВА КОШТУНИЦЕ
ОД ИНТЕРНАЦИОНАЛИСТЕ ДО СРПског НАЦИОНАЛИСТЕ

ОПОЗИЦИОНАР ПО МЕРИ ВЛАСТИ:

ПОЛИТИЧКЕ ТРГОВИНЕ ЛАЖНОГ ШУМАДИНЦА

Врачар као Коштуничин феуд • Човек са два презимена • Улога прие мачке у новијој српској политичкој историји • Шумадинац из Тузле • Горе шајкача, доле опанци, а у средини ништа • Умиљати напади на власт • Ексери за мртвачки сандук Српства • Подела на Србе и Србијанце • Опозиционар по мери Другог дневника • У фракту предугачких рукава • Двеста квадрата за девет мачака • Во код Караџића, палачинци код Вука • Опозиционар Гуливер и остали Ли-липутанци • Прави син свог таста • Дил са Савезним МУП-ом • Општина мала, власт велика • Седам патуљака расписују конкурсе за Снежану • Демократски „квиско“ социјалиста • Професорске фразе за туђе идеје • Мачка која не уме ни да огребе

Радикалски посланик Аца Стефановић могао је, као изузетак који потврђује правило, да буде запамћен као први и једини радикал који је за свој рад за добро државе и народа, добио – стан. Таква привилегија обично је резервисана за представнике неких других странака. Овај, ваљда једини посланик у историји Србије и околине, није имао где да станује, и према скупштинским правилницима – строго по закону – пошто је два пута био на првом месту скупштинских ранг-листа, комисија која о томе

Аца Стефановић

одлучује, доделила му је стан у Улици Хаџи-Милентијевој. За ту одлуку није гласао ни један радикал. И све је било по закону, пред којим би сви требало да буду исти, и који посланике не деле на оне који се свиђају актуелној власти, и на оне који се не свиђају.

Али, крајем августа, радикалског посланика Ацу Стефановића избацили су из стана. Шта ће им изузетак, кад је правило одавно потврђено!

Имао је малер што се стан, који је добио по закону, налази у Хаџи-Милентијевој, а ова улица на оп-

штини Врачар. И што је Врачар у власти Демократске странке Србије. Општина мала, али власт велика!

Тип спорног идентитета

Истог дана кад је „српска демократска власт“, иселила (чуј иселила: избацила ствари на улицу, разлупавши део намештаја, у журби) иста „српска демократска власт“ требало је да избаци на улицу и једног обичног грађанина, али, човек се спасао – полио се бензином и запретио „српској демократској власти“ да ће да се запали!

– Зашто се и Ви нисте запалили!

– Разумем грађанина који је на силу одговорио кантом бензина. Таква власт, као ова на „опозиционој општини“ Врачар, само то и разуме. Али, ја сам посланик, морам да се владам по закону, и своје ћу право остварити преко суда. А поводом избацивања из стана послао сам Коштуници честитку, и пожедео му срећан почетак предизборне кампање. Мој стан неће утицати на моју странку, али ће станци Воје Дамјановића из Коштуница, донети пар поена код социјалиста. Тако треба!

– Мислите на Војислава Коштуницу?

– Ми смо га као таквог знали, али изгледа да постоји сумња у његов идентитет. Постоји један човек, ко-

ји је на челу једне странке, и који се представља као Воја Коштуница, рођен у Коштунићима, на Равној Гори. А постоји и један, чији су се стари презивали Дамјановић, и који је рођен у Тузли. Пошто је и тај на челу исте странке, изгледа да се ради о истом типу!

Ја Равну Гору добро знам, то је мој крај, тамо сам, са истомишљеницима, постављао споменик Бенералу Дражи, али тамо Воју Коштуницу нисам сретао. Распитивао сам се и у Коштунићима, тамо има неких Коштуница, али не говоре ни са ким у селу!

Ваљда ни у Невесињу нису ни са ким говорили, па су морали да беже за Србију и мењају презиме. А код нас се зна ко мења презиме: само холивудске глумице, и они који се стиде неких недела предака, па затиру своје корене. А Воја Дамјановић – Коштуница – Радовић, можда је „глумица“, али није холивудска...

Тузла у срцу Шумадије

– Хтели сте да кажете да Воја Коштуница нешто глуми?

– Глуми прво сам себе! Глуми озбиљног, намрштеног политичара! Глуми опозиционара! А највише глуми „аутентичног Шумадица“!

– Зашто баш Шумадица?

– Па, као, сви на политичкој сце-

његову странку новинари су назвали „странка седам патуљака“. Стално им треба нека Снежана, па да Коштуница, тај политички патуљак, доврши своју опозициону бајку: била је Весна Пешић, била је Биљана Плавшић, а следећа ће имати цвет у коси.

ни Србије су неки дођоши, само је он прави. А не сме ни да уђе у село чије је име узео за презиме, него је и викендицу направио у Белановици, у комшијском селу. Овај „прави Шумадица“ рођен је у Тузли!

Мирис браветине са Пала

– Шта има лошег у томе што је неко рођен у Тузли?

– Ничег. Али, ако неко лаже о томе где је рођен, лаже и у свему осталом.

Не знам да ли је лагао кад је заступао анационалну, демократску опцију, и кад су га звали „мушка Весна Пешић“, или сада лаже када изиграва „мушку Биљану Плавшић“.

Његову странку новинари су звали „странка седам патуљака“. Стално им треба нека Снежана, па да овај политички патуљак доврши своју политичку бајку: била је Весна Пешић, била је Биљана Плав-

шић, а следећа ће имати цвет у коси!

– Сумњате у Коштуничину националну политику?

– Ма, сумња и он сам! Па зар није поцепао Мићуновићеву Демократску странку, кад је она – по његовом мишљењу – почела да скреће у националне воде? Тад је по националности био интернационалиста. Кад је видео да око те идеје може да скупи још само шест патуљака, сетио се да је Шумадица! Интегрално српство још није могао да свари, па му је та улога у костиму „горе шајкача, доле опанак, у средини ништа“, дошла као савладавање гађења. Причао је тад о аутентичном интересу Шумадица, о „терору прекодринских Срба“, уводећи на политичку сцену кобну поделу на Србе и Србијанце. А после му је замирисао печени во са Пала. И почео да прича о српским земљама, о српском народу, о интегралном српству.

А све је то радио финим, бираним, докторским речником, да се режиму сувише не замери. И успео је: он је једини опозиционар коме режим никад ништа није замерио. Увек им се свиђало како их лепо и мило критикује. Он, у кабинету застави изјавицу, а они га одмах пусте на Други дневник. Годинама већ, овај човек служи социјалистима као демократски „квиско“!

– За његове нападе на власт, медији никад нису били затворени?

– Код мене говоре „не гледај шта збори, него шта твори“! Па он опозицију стално разједа изнутра: растурио је Демократску странку, растурио је ДЕПОС, растурио је коалицију „Заједно“, а сад су му на тапету радикали! Само, код радикала његове лажне коалиције не пролазе. Он је сам себе прогласио са „Шешеља у фрак“! Може он на разне туђе политичке идеје да облачи фрак, да их шминка и колмује својим кабинетским, професорским фразама, али кад скине фрак – а то се у политици мора кадтад догодити – сви ће видети да испод има само оно мало коштунице!

Власт зна шта он има испод свог фрака! Зато га се и не плаши. Малцепо је и млохава то под фракком! Зато је он једини опозициони поли-

ДОСИЈЕ МИНИСТАРКИНОГ КУМЧЕТА

Председник општине Врачар, Драган Маршићанин, свакако је најважнији човек Демократске странке Србије, а посебно поверење свог лидера Коштунице, зарадио је тако што је власт у општини Врачар упрегао за страначке интересе – тврди Аца Стефановић.

Општина Врачар, после Старог града, најатрактивнија је општина у Србији – има најскупљи и најбољи пословни простор.

– Коштуница и Маршићанин су пословним простором располагали мафијашки, издајући локале или члановима странке, или фирмама које су спонзорисале Коштуничину кампању, или онима који су били спремни да плате „рекет“ у ДСС касу! – каже посланик Стефановић.

За један пословни простор у Генерала Жданова, Маршићанин је узео велику доларску своту, која никад није ушла на рачун Општине.

– Против Маршићанина је вођена истрага, али је досије једноставно нестао. После тога, Маршићанин је почео да МУП-у одрађује разне послове, међу које спада и моје избацивање из стана који сам легално добио, на улицу! – оптужује Аца Стефановић, Коштуницу и његовог „врачарског дахију“ Маршићанина.

Драган Маршићанин, иначе, кумче је Наде Перишић-Поповић, министра за културу Србије.

тичар кога режим уопште не дира: нит га хапсе, нит га нападају, нити против њега дижу тужбе. Шешељ и Вук били су у затвору, Ђинђићу је суђено (добио условну казну), а Коштуница се појављује у Другом дневнику.

Седам мандата за седам патуљака

– Коштуница држи до тога да има имиџ „принципијелног политичара“?

– Стално се бори за „принципе“ а зна се: свако се бори за оно што нема! Он је, заправо, обичан политички трговац. Улазећи на прошле изборе, добио је само седам мандата. А сад је, велика његова идеја о јединственој опозицији, о којој радо прича и у опозиционим и у позиционим медијима, пала, јер је хтео да га часте са још пар мандата. И ствар је пропала јер овај човек у

Коштуница је сам себе прогласио за „Шешеља у фракту“. Али, кад скине фрак, а то ће кад-тад да се догоди, сви ће видети да испод има само оно мало коштунице.

фраку (келнерском!) није добио од Вука и Ђинђића очекивани бакшиши. Келнер се наљутио, и поразбијао све у кафани!

Да се ради о „бакшишима“ а не о принципима, лако је видети и по томе што је, пуних устију браветине са Пала, отрчао за Вуков сто, на палачинке.

И не смета му што се, као љути противник Дејтонског мира, нашао на пиру са онима који тај мир прослављају. Е, па не може: во код Карацића а палачинци код Вука!

Зато му сад сметају радикали. Јер не тргују својим националним опцијама. И зато нито чврсто стоје код тога да свако сам мора да заради своје мандате, не за преговарачким столом у некој од отворених опозиционих крчми, него тамо где се мандати освајају – на изборима, и да је политичка сарадња на сличним програмима могућа тек кад свако, пред гласачима, докаже своју специфичну тежину. А то искључује политичке мешетарије у којима „странке седам патуљака“ одједном постају све сами Гуливери.

Коштуница себе замишља као Гуливера у опанцима, а све друге као Лилишутанце!

Коштуница се у политици стално бори за принципе. А зна се, свако се бори за оно што нема! Он је обичан политички трговац.

– Ви сматрате да се режим, у његовом случају, руководи пословицом „пас који лаје не уједа“?

– Да ли сте били код њега, у страначким просторијама? Први кога тамо сретнете је један ухрањени, црни мачор. И он код Коштунице има бољи третман него многи чланови Главног одбора. Секретарица прекида телефонски разговор, да отвори врата мачору, кад хоће да уђе код лидера странке. Лош нисам успео да установим да ли се мачор презива Дамјановић или Коштуница! Али, преде као да има два презимена.

У знаку црне мачке

Уопште, он је човек опседнут мачкама. Има статуу мачке на радном столу. А живи сам, са женом, у стану од двеста квадрата, са девет црних мачака! Црних! И то баш девет!

Питање је дана када ће мачку ставити и у грб странке. Нерон је по-

стављао коње за сенаторе. А овај би, да је прилике, поставио мачора за министра. Основао би министарство за предење у крилу.

То се више не зове ОЗНА

– Одакле Коштуници девет црних мачака?

– А не питате одакле стан? Одакле двеста квадрата? Наследно од таста, високог руководиоца ОЗНЕ. Када су мене исељавали из стана, моја супруга је покушала да интервенише код Коштунице. Он јој је цинично рекао: стан треба зарадити са десет прстију. А на шта га је па он зарадио? Само се то сад више не зове ОЗНА, као у тастово време.

– Шта се заправо десило с вашим станом?

– Ваљда нисам пристао да радим оно што ради Коштуница. Нудили су ми да изнутра разбијем Странку. И да ми остане стан, а нудили су и новце. Касније им је тај посао радио Гламочанин. Лепо су га платили, али човек не зна. Није ни прихватио Коштуници! Тако да је Гламочанин испео њихова промашена инвестиција. А мени су се осветили – овога на улици! И све је одрађено између Зорана Соколовића и Коштунице. Мој стан је само доказ у какав дил је Коштуница ушао са Савезном владом и Савезним МУП-ом.

Јесте да немам где да станујем,

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешељ

Генерални директор:
Александар Стефановић

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић
Помоћник главног
и одговорног уредника:
Огњен Михајловић

Редакција:
Рајко Горановић, Момир Марковић,
Мирослав Васиљевић,
Наташа Јовановић,
Јадранка Шешељ, Дејан Анђус,
Александар Вучић, Рајко Ђурђевић,
Коста Димитријевић,
Марина Јочић

Редакција прима пошту на адресу:
„Велика Србија“ Француска 31,
11000 Београд

ПРАВИ ЛОКАЛИ ЗА ЛАЖНЕ ОПОЗИЦИОНАРЕ

На републичким изборима 1993. Коштуничина странка имала је мање гласова од Радикала. Ипак, узели су власт, на Врачару, на локалним изборима, кад су наступили у оквиру ДЕПОС-а, па им је, интерним споразумом, додељена општина и место председника.

– Бирачима општине Врачар, Коштуница и његови, имали би шта да објасне! – каже Аца Стефановић.

На пример: како је завршена афера издавања простора фирми „Манекс“? Ова фирма добила је ексклузивни простор на углу улица Српских владара и Кнеза Милоша, за џабалук. И то 300 квадрата простора, који спада међу најбоље у Београду. Општинска каса тим „послом“ оштећена је за 30 до 50 хиљада марака!

Или, други пример: колико је приватна клиника „Милош холдинг“, фирма чији је власник бивши директор Клиничког центра у Београду, уплатила на страначке или приватне рачуне, да добије пословну зграду од 400 квадрата, из које су на улици избачени ранији закупци. Ради се о суми од 50 до 100 хиљада марака!

Или, како су врањском „Јумку“ покљоњени локали бившег „Базара“ – 1500 квадрата најбољег продајног простора! И зашто баш „Јумку“?

Најзад, зашто су против тројице Коштуничиних људи – Маршићанина, Савића и Младеновића – који су били функционери општине (Младеновић је поднео оставку јер више није желео да учествује у махинацијама а био је директор „Пословног простора“) поднете кривичне пријаве, и шта у њима пише!

Или, како то да је чак 50 локала општине Врачар у спору, и коме су ти локали издати док спорови трају. Ради се о локалим старих купаца, који су избацивани да би се ослободио простор за Коштуничине људе!

– Повео сам спор око стана из кога сам избачен, не само из личних разлога, него да додам још један досије на гомилу безакоња које су чинили Коштуничини људи, на општини која је, наводно, опозициона, где власт држе, у дослуху са социјалистима, лажни опозиционари из ДСС-а!

али кад ти такви као Коштуница одузму стан, то је као да си добио одликовање.

Нека окачи мој стан свом црном мачору о реп!

Кад је давао наређења да се иселим, Коштуничин председник општине на Врачару, Драган Маршићанин, знао је да жена, којој је стан додељен, није више жива. Али, било им је важно само да се обрачунају самном.

Могли су да ме иселе и раније и касније, јер њима закон лежи у топузу. Али, искористили су почетак кампање, да би се јавности презентирало како народни посланик Радикалне странке узурпира друштвени стан.

Једни се усељавају у виле, други губе станове, а трећи гаје мачке – све је јасно на српској политичкој сцени!

Баш је добро што се мој случај

Он је опседнут мачкама. У његовим страначким просторијама, први кога сретнете је један ухрањени црни мачор. И он код Коштунице има бољи третман него многи чланови Главног одбора.

догодно на Врачару, на том Коштуничинском феуду, макар због оних којима још није јасно какви су његови дилови с влашћу.

Мени је све било јасно још кад сам, пред распад ДЕПОС-а, чуо с којом реченицом је Коштуница кренуо на њихов последњи састајак.

Хвалисао се, задовољан:

– Идем да укунам ексер у мртвачки сандук ДЕПОС-а!

Можда мисли да има и ексер за мртвачки сандук Српства? Само нека лупа!